

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน

เพื่อย้ายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ สายหนองคาย - ต่อเขต

เทศบาลเมืองอุบลราชธานีควบคุม ตอนในเมือง - ทำค้อ

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อย้ายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ สายหนองคาย - ต่อเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีควบคุม ตอนในเมือง - ทำค้อ ในท้องที่อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อย้ายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ สายหนองคาย - ต่อเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีควบคุม ตอนในเมือง - ทำค้อ พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 212

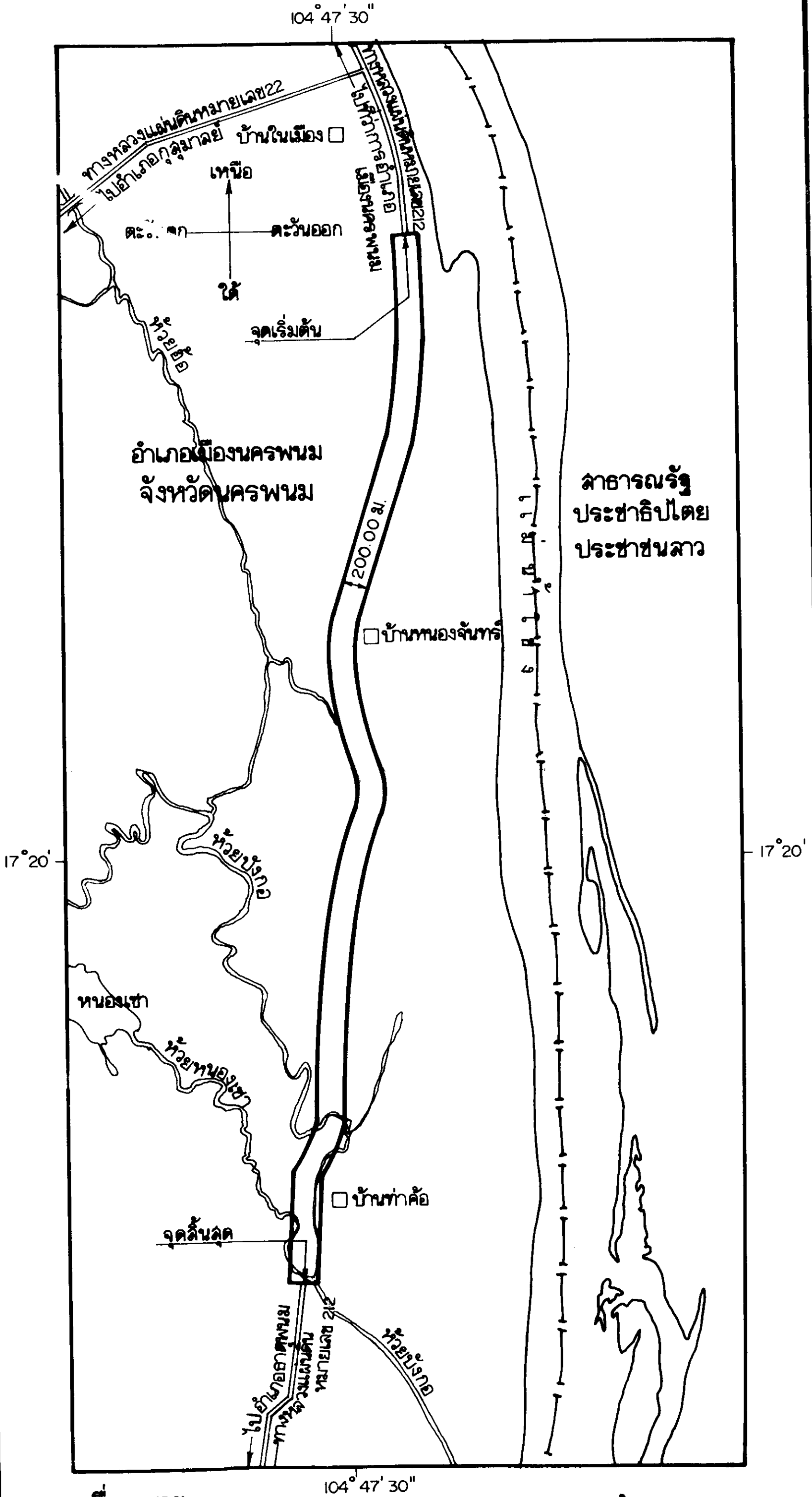
สายหนองคาย- ต่อเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีควบคุม

ตอนในเมือง- ท่าค้อ

พ.ศ. 2537

มาตราส่วน 1:850,000

0 1 2 3 กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
- เขตเส้นพรมแดนตามกฎหมาย ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทางหลวง
- สะพาน
- แม่น้ำ ห้วย
- หนอง
- หมู่บ้าน

(นายวิชา ลีธรรพเคราะห์)
ผู้อำนวยการกองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน

(นายฉันทน์ ศรีรุ่งโรจน์)
อธิบดีกรมทางหลวง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ สายหนองคาย - ต่อเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีควบคุม ตอนในเมือง - ทำค้อ ในท้องที่อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้